

فرهنگ پارسی سره
(جلد اول: حرف آ و الف)

محسن پاکروان

www.ketab.ir

اصفهان - ۱۳۹۳

سرشناسه	پاکروان، محسن، ۱۳۳۰ -
عنوان و نام پدیدآور	فرهنگ پارسی سره / نویسنده محسن پاکروان.
مشخصات نشر	اصفهان: نقش مانا، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	ج.: جدول: ۲۹×۲۲ س.م.
شابک	دوره: 3-28-5956-600-978 ج. ۱: 0-29-5956-600-978
وضعیت فهرست‌نویسی	فیا
مترجمات	ج. ۱. حرف آ و الف -
موضوع	فارسی سره - واژه‌نامه‌ها
رده‌بندی کنگره	۱۳۹۳ الف ب: PIR۲۶۳۵
رده‌بندی دیویی	۴۵۳:
شماره کتابشناسی ملی	۳۰۵۵۱۸۴:

نقش مانا

اصفهان، صندوق پستی ۸۱۷۳۵۳۶۳، تلفن: ۶۲۵۷۱۳۱

فرهنگ پارسی سره

(جلد اول: حرف آ و الف)

محسن پاکروان

دستیاران: پروین پیشقدم، احسان پاکروان

یاری‌گران: آرسام و سامان و سارا پاکروان

مدیر تولید: حشمت‌الله انتخابی

حروف‌نگار: احسان پاکروان - آرزو کیوان

صفحه‌آرا: مرضیه کوچک‌زاد

• لیتوگرافی: طلوع • چاپ: پرستو • صحافی: امین

• چاپ اول: ۱۳۹۳ • تعداد: ۱۰۰۰ نسخه

© حق چاپ محفوظ است.

شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۵۶-۲۸-۳ ISBN: 978-600-5956-28-3

شابک جلد ۱: ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۵۶-۲۹-۰ ISBN: 978-600-5956-29-0

۴۰۰۰۰ تومان □□

به نام خداوند بخشنده و بخشنده‌ی بخشایستگر

زبان پارسی (پارسیک) و یا دری از دیرباز و گذشته تاکنون جاورها و چگونگی‌های گاسویی و گاهویی (=گاسویک = کلاسیک) خود را ستوا و استوار نگه داشته است و یکی از پایدارترین و پایسته‌ترین زبان‌های گاسویک این کره‌ی خاکی است، زبان پارسی باستان در زمان هخامنشیان با زبان پارسی دری اندکی دگرش و دگرگونی یافته، اما ریشه‌ی فروازه‌ها چندان دگریش نیافته است. سروده‌های فرزندگان فردوسی و رودکی چنان است که گویی هم اکنون سروده شده‌اند و با اینکه بیش از یک هزار سال از سروده شدن آنها می‌گذرد، اینها (=اما) تازگی دارد و برای سالیان دراز آینده نیز درخور هوشش و دریافت است. زبان پارسی یکی از بهترین و نیرومندترین زبان‌ها برای برآوردن نیازهای زبانی گویشوران یک زبان و نیز پارسی‌زبانان است، اگر زبان پارسی را از واژه‌های بیگانه پالایش نماییم و به پارسی سره و ناب بخوانیم و بنویسیم، به بالش و بالندگی آن یاری رسانده‌ایم و این زبان باستانی و شیرین را به جایگاه نخست آن بازگردانیده‌ایم. در زبان پارسی کنونی واژگان، دو دستور زبان پارسی و تازی دارند و این بهان و سازین این شده است که زبان پارسی بالندگی خود را در زمان کنونی از دست بدهد و به یک زبان ایستا پچینش شود. زبان پارسی ریشه در زبان‌های پارسی باستان و اوستایی و پهلوی اشکانی و پهلوی ساسانی و دیگر زبان‌های ایرانی مانند سغدی و خوارزمی و... دارد. زبان‌ها و گویش‌های بومی لری و کردی و بلوچی و پشتو و برخی زبان‌های دیگر از زبان‌های پارسی کهن و

ایرانی سرچشمه گرفته‌اند و از خویشاوندان بسیار نزدیک زبان پارسی هستند. این نزدیکی و خویشاوندی زبان‌های بومی ایرانی و بالستان (= فلات) ایران را در هیچ یک از زبان‌های دیگر جهان نمی‌توان یافت. پس ارزش و ارجمندی این زبان اهورایی را بدانیم و به بالندگی و سرافرازی آن بیفزاییم.

تاکنون ۳۶ سال کار بر روی فرهنگ پارسی سره شده تا چکیده‌ی ۸ پاره‌ای وزیری آن آماده‌ی چاپ شده است. در این فرهنگ، واژگان بسیاری از زبان‌های ایرانی کهن و واژه‌های نوین به کار رفته است که زبان پارسی را بسیار نیرومند و پرتوان ساخته و آن را از واژه‌های بیگانه بی‌نیاز کرده است.

نویسنده هرگاه دریافت خستگی و دل‌تنگی پیدا کند، با خواندن واژه‌های فرهنگی این فرهنگ، همه‌ی خستگی‌های میسوانی و روانی خود را فراموش می‌کند و به جهان شور و شادی گام می‌گذارد. در این فرهنگ بر روی بستر فرهنگ‌سازی بسیار کار شده و نیازهای فرهنگی پارسی‌زبانان را تا اندازه‌ی بسیاری برآورده ساخته است. با خواندن این فرهنگ، پارسی‌زبانان در می‌یابند که بسیاری از واژه‌های زبان تازی برگرفته از زبان‌های ایرانی است که با دگرپیش‌ها و دگرگونی‌هایی باز به زبان پارسی کنونی رسیده است.

زبان آرامی که مادر زبان‌های تازی و ابری (ebri) است واژه‌های بسیاری از زبان‌های اوستایی و پارسی باستان و پهلوی ساسانی وام گرفته و این واژگان به زبان‌های تازی و ابری راه یافته است و از زبان تازی با دگرگونی‌هایی باز به زبان پارسی کنونی رسیده است.